

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Škofovska izjava in verska šola.

O tej izjavi smo že nekaj pisali, ne da bi se bili spuščali v jedro stvari same. V obče smo v svojem prvem članku popisali utise, kakor jih je napravila izjava višjih pastirjev na javno mnenje cele države. O tem pisali so vsi listi, in tudi nam se kaj takega zabraniti ne more. S tem, da so prevzvišeni škofje s svojo deklaracijo stopili pred svet, s tem vsaj za nas še ni rešeno vprašanje o verski šoli. „Slovenec“ uporablja priliko, ter nas hoče po svoji znani metodi v nasprotje spraviti s škofovsko izjavo. Brez vsacega povoda trdi, da smo se pregrešili proti geslu: vse za vero, dom, cesarja. Tukaj so se „Slovenčevi“ gospodje zopet prenačili. Kaj „Slovenec“ o škofovski izjavi misli, nam ni merodajno. Za sedaj ustreza izjava škofov samo geslu: vse za vero. Kaj pa naj se zgodi z „domom“, glede tega se prevzvišeni škofje do danes še niso izrekli. Da bi bili preuzvišeni prelatje pisali, šola ima biti verska in narodna, potem bili bi tudi mi o izjavi z večjim naudušenjem pisali, nego smo to do sedaj storili. — Izjavo podpisala sta tudi škofa Zwerger in Missia. O teh gospodih se ve, da se za narodno šolo ne bodeta nikdar preveč ogrela. In tudi kardinal Schönborn ne pripada mej škofe, kojim bi se brez skrbi smelo izročiti narodno vprašanje v rešitev. Da se bomo ogreli za versko šolo, hočemo poprej izvedeti, kako visokočastiti episkopat o narodni šoli misli. Do tedaj pa nas puščajte v miru. Samo verske šole brez narodne podlage nočemo, toliko je gotovo! Izrekli pa smo se že večkrat, da proti verski šoli na narodni podlagi nismo, in to je tudi gotovo.

Glede izjave škofov dobili smo sledeča pojasnila.

Prekanjeni grof Taaffe, čegar diplomatična spretnost se sedaj z vseh strani priznava in občuduje, je pri tej priliki samega sebe prekosil. Nespetmetno ljudstvo, katero je s prva mislilo, da bode deklaracija škofov signal za mesarsko klanje mej vlado in klerikalno stranko! Na prvi pogled

je vsakdo mislil, sedaj je večina razbita, sedaj je napočila katastrofa za strohnelo državno-zborsko večino! Pa kmalu smo se prepričali, da je bila zelo naivna taka sodba.

Stvar je namreč ta: Desnica v našem državnem zboru je že bila čisto razbita. Gališka zemljišna odveza je bila tisti dinamit, ki je desnico narazen gnala. Središčanji so dejali, da brez verske šole ne morejo glasovati za gališko vprašanje. Brezuspesna ostala so vsa prigovarjanja, in vse obravnave. Do pikrih besed je bilo prišlo v sedemnajstvorici, klerikalci so frondovali v budgetnem odseku. Ebenhoch je vsaki dan prekuhal svoj budgetni govor, v katerem je hotel odločno napasti vladajočo zistemo. Središčanje se se bili tako zarili v svojo trmo, da nazaj več neso mogli. V tem odločilnem trenutku prihiteli so škofje — na pomoč vladi.

Izjava visokočastitih škofov ima ves drug namen, nego ga pripovedujejo njene numerovane točke. Škofje ne morejo drugače govoriti o katoliški ljudski šoli, toda oni vedo prav dobro, da za zakonski načrt osnovan na podlagi njihove izjave, niti 40 glasov ne dobe v naši zbornici. Vse to je tedaj brez vsakega aktualnega pomena, a na konci izjave, prav v zatišji, nahaja se kratek pohleven stavek, in jedino ta stavek ima veljavo: die Bischöfe erklären... sich bereit, ... sich des weiteren zu benehmen. Ali umete, kaj to pomenja? To se pravi: mi škofje smo pripravljeni pogajati se z vlado, mi hočemo v svoje roke vzeti šolsko vprašanje, na stran torej klerikalci v zbornici, ne begajte in ne motite naših akcij!

Izjava škofov hoče torej pred vsem pomiriti vročerkvne nerodneže v Liechtensteinovem klubu, ki so nameravali razbiti večino in naskočiti vlado, prestopivši na polje, kjer so po mnenji škofov samo oni poklicani, da se pogajajo z vlado. Grof Taaffe je torej sam z diplomatično spretnostjo pregovoril episkopat, da je izdal sedanjjo izjavo ter umaknil svojo prvo iz-

javo, v kateri so škofje motivirali svoj prvotni nasvet, da naj se o Gautschevi noveli preide na dnevni red. Druga izjava škofov obrača samo vodo na mlin ministerskemu predsedniku, ki ima vsaj za sedaj še voljo, da se za silo skrpa večina državnozborna, ki je hotela vsled upora Liechtensteincev na vseh mestih razlesti.

Pa kaj namerava grof Taaffe? Minister dobro vé, da ni moči večine za dolgo skupaj vzdržati. Tam v ozadju se že vidijo konture nove velike večine. Sestavljena bode iz zedinjene levice, Poljakov, Staročehov in nekaterih manjših frakcij. Ali Taaffe mora misliti na to, da si ohrani sedanjo večino vsaj tako dolgo, da spravi pod streho češkonemško poravnavo. Potem bode imel lahko stanje. Kazóč na vrste sedanje desnice, dejal bode levičarjem: Saj imam svojo večino, tudi brez vas lahko opravljam svoj posel. Pogojev mi ne smete stavljati, če hočete lepo tiho in spodobno sesti k pogrnjeni mizi, mi je prav, če ne, pa čakajte še par let pred durmi.

Videti je, da se grofu Taaffe posreči ta manever. Njemu bode izjava škofov največ koristila; kake posledice bode pa imela za slovenski narod, o tem se danes ne more niti najmanjša slutnja izreči. Vsekako je torej prezgodaj, hosano kričati, v časih, ko vemo, da je jedini grof Taaffe, ki se sme s hvaležnostjo spominjati izjave preuzvišenih vladik.

—r.—

C. kr. nižja gimnazija v Kočevji.

(Informacija našim poslancem.)

Sedaj, ko je razpust Kranjske gimnazije žalibože skoro že dognana stvar, štejem si v sveto dolžnost, pojasniti razmere na Kočevske c. kr. nižji gimnaziji, razmere, ki so le malokomu znane; a komur so natančno znane, ta se mora čuditi, kako je li mogoče, da obstoji ta „zavod“ še danes, ko je naučneje upravi na čelu mož železne volje in brezožirne strogosti, minister dr. Gautsch, o kojem je znano, da nikakor ne trpi nezakonitih razmer in neredov na zavodih, njemu podrejenih. Da ni strogi načelnik sedanje naučne uprave še do

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil —o.)

(Dalje.)

Generalni poročnik Dekalong se je iz Čeljabinska, nedavno osvobojenega od puntarjev, vzdignil k verho-jaicki trdnjavi, v nadi, da bo došel Pugačova še pri Beloreckih tovarnah; pa ko je prišel na linijo, prejel je od verho-jaickega poveljnika poročilo, da gre Pugačov nad linijo od jedne trdnjave nad drugo, kakor s početka svojega grozovitega javljenja. Dekalong je hitel k Verho-Jaicki. Tukaj je zvedel o vzetji Magnitne. Vzdignil se je proti Kizilski, pa, ko je že imel petnajst vrst za seboj, je zvedel od ujetega baškirca, da je Pugačov, ko je zaslísal o približanju vojsk, jo pomeril ne proti Kizilski, ampak naravnost proti Uralskim goram, na Karagajsko. Dekalong je šel nazaj. Približavši se Karagajski, zagledal je dim, ki se je valil iz razvalin: Pugačov jo je zapustil jeden dan poprej. Dekalong se je nadejal, da ga bo došel v Petrozavodski, pa tudi tukaj ga ni več našel. Trdnjava je bila razdejana in sežgana, cerkev oropana, prebivalci odpeljani.

Dekalong, popustivši linijo, šel je po notranji poti naravnost k Ujski trdnjavi. Imel je samo za jeden dan ovsja. Mislil je doiti Pugačova akoravno v Stepni trdnjavi; pa, ko je zvedel, da je tudi Stepna trdnjava že vzeta, podal se je proti Troicki. Na potu v Senarski našel je množico ljudij iz sosednih razdejanih trdnjav. Žene in otroci častnikov, bosí, razcapani so jokali, ne vedoče, kje iskati zavetja. Dekalong jih je vzel pod svoja krila in oddal svojim častnikom v oskrbljenje. Dne 24. maja zjutraj približal se je Troicki prehodivši šestdeset vrst v naglem marši, in je končno zagledal Pugačova, ko je delal tabor pod trdnjavo, ki jo je vzel pretekli dan. Dekalong ga je koj napadel. Pugačov je imel čez deset tisoč vojske in do trideset topov. Bitka je trajala cele štiri ure. Pugačov je ves čas ležal v svojem šotorji in trpel za rano, ki jo je dobil pod Magnitno. Delo je vodil Beloborodov. Nazadnje so se puntarji raztrojili. Pugačov je sedel na konja in z obezaro roko zaganjal se na vse strani in skušal napraviti red; pa vse se je raztreslo in bežalo. Pugačov je ušel z jednim topom po čeljabinski cesti. Zasledovati ga je bilo nemogoče. Konjica je bila čez vse utrjena. V taborji našli so do tri tisoč ljudij vsakega stanu, spola in starosti, katere je samozvane ujel in pogubi namenil. Trdnjava je bila rešena požara in ropa. Poveljnik pa,

brigadir Feiervar, je bil pretečen dan ubit ob času naskoka in častniki njegovi obešeni.

Pugačov in Beloborodov, vede, da utrujenost vojske in oslavljenje konj ne dovoljujeta Dekalongu uporabiti svoje zmage, spravila sta v red svoje razgnane tolpe in začela redno nazaj pomikati se, jemala trdnjave in se hitro pomnoževala. Majorja Gagrín in Žolobov, katera je odredil Dekalong pribodni dan pobitki, sta ju zasledovala pa ju nista mogla doiti.

Mihelson je mej tem šel po gorah, po potih malo znanih. Baškirske vasi so bile prazne. Ni bilo mogoče dobiti potrebnega živeža. Oddelek njegov bil je vsako uro v opasnosti. Mnogobrojne tolpe puntarjev so se motale okolu njega. Dne 13. maja so ga baškirci pod vodstvom puntarskega starešine napadli in se borili kot bėsní; poginani v močvirje, se niso udali. Vsi razen jednega, po sili pomiloščenega, so bili posekani s svojim načelnikom vred. Mihelson je zgubil jednega častnika in šestdeset prostakov ubitih in mrtvih.

Ujeti baškirec, katerega je Mihelson oblaskal, izpovedal mu je o vzetji Magnitne in o marši Dekalonga. Mihelson je našel, da se te vesti ujemajo z njegovimi načrti, zapustil gore in se podal proti Troicki v nadi, osvoboditi to trdnjavo ali pa srečati Pugačova v slučaju, ko bi se ta nazaj pomaknil.

sedaj udaril s svojo železno roko čudnih razmer c. kr. nižje gimnazije v Kočevji, moremo si le tako tolmačiti, da ni natančno informiran o vsem, kar se godi v Kočevji, ker se mu rišejo uspehi in napredki najbrže vse drugače, nego so v resnici. Kajti le tako si moremo razlagati, kako je bilo pač mogoče, da ni razpustil minister Gautsch z onim znanim ukazom, pri katerem so ga vodili le pedagogično-didaktični oziri, tudi Kočevske gimnazije. Da se tandem aliquando zve resnica v polnem obsegu, hočemo tukaj narisati razmere na c. kr. nižji gimnaziji v Kočevji, nadejaje se, da si naši poslanci to dobro zapomnijo in naučnega ministra o svojem času na vse nedostatnosti in nezakonitosti na imenovanem zavodu opomnijo.

Poglejmo si najprej število učencev! Znano je, da spada Kočevska gimnazija mej najslabejše obiskovane gimnazije v Avstriji. V prejšnjih letih bilo je povprečno število učencev v štirih razredih 50; toliko so jih namreč morali izkazati, če so si hoteli zagotoviti obstoj zavoda, naj so si jih nabrali, nalovili in „nahausrirali“, kjer koli so hoteli. Seveda so včasih tudi take izkazovali, ki so le mislili ustopiti v gimnazijo, kojih pa ni nikdo videl niti pri vsprejemnem izpitu niti pozneje v šoli. A število je bilo izkazano — na papirji in to je zadostovalo in zavod se je vzdržal! Koncem šolskega leta 1876/77 je bilo 54 učencev, mej njimi 6 Slovencev in 1 Hrvat, koncem leta 1877/78 samo 44 učencev, mej njimi 8 Slovencev, koncem leta 1878/79 52 učencev, mej njimi 8 Slovencev in 1 Hrvat. Število učencev se je pomnožilo, ko je blagi Stampfl v Pragi volil 100 000 gld. za štipendije nemškimi dijakom nekdanje vojvodine Kočevske. Tako je bilo koj prvo leto po tej blagodušnej ustanovi, to je koncem šolskega 1882/83 že 90 učencev, mej njimi 27 Slovencev in 3 Hrvatje, leta 1883/84 88 učencev, mej njimi 19 Slovencev in 2 Hrvata, leta 1884/85 82 učencev, mej njimi 17 Slovencev in 3 Hrvatje, leta 1885/86 81 učencev, mej njimi 13 Slovencev in 1 Hrvat, leta 1886/87 85 učencev, mej njimi 19 Slovencev in 5 Hrvatov itd.

Poglejmo si nekoliko ta duševni material! Do bri dve tretjini teh učencev je popolnem nezrelih in nesposobnih in ne bi mogli na nobenem drugem zavodu izhajati kakor na Kočevskem. V prvo šolo se vsprejme vsak, kdor se oglasi, da zna le brati in pisati; o slovnici mu ni treba imeti niti najmanjšega pojma. Celó taki učenci se vsprejemajo, ki dobe na ljudski šoli v vseh predmetih nezadosten red in ki imajo v spričevalu opombo „zum Aufsteigen in die höhere Classe unreif“. Kajti tukaj ne gre za kakovost, temveč samo za število učencev!

Od kod pa neprimerno toliko število Slovencev, ki pohajajo Kočevsko gimnazijo? Vsaj Ribničanov je jako malo, kajti ti hodijo rajši v Ljubljano. To so oni ubogi slovenski učenci, ki so dobili v Ljubljani, v Novem mestu ali v Kranji dva semestra zaporedoma tretji red, ki so tedaj na teh zavodih po zakonu lokalno izključeni; ti reveži pritečejo v Ko-

Kmalu je zvedel o zmagi Dekalonga in se obrnil proti Varlomovu, z namenom prestriči pot Pugačovu. In v resnici, dne 22. maja zjutraj, približaje se Varlomovu, srečal je prednje oddelke Pugačova. Mihelson, zagledavši redno vojsko, s početka ni mogel zapopasti, da bi bil to ostanek druhali, razbite pretekli dan, in ga je imel (pravi šaljivo v svojem poročilu) za voj generalnega poročnika in viteza Dekalonga; pa se je kmalu prepričal o resnici. Ustavil se je in pridržal ugodni položaj pri gozdu, ki mu je hrbet prikrival. Pugačov se je vzdignil prot njemu, in ko bi trenil, jo mahnil proti Čerbakulski trdnjavi. Mihelson je šel skozi gozd in mu prestrigel pot. Pugačov je prvokrat zagledal pred sabo tega, ki je imel dolžnost doprinesti mu toliko udarcev in narediti konec krvavemu poprišču njegovemu. Pugačov je koj napadel njegovo levo krilo, je je spravil v nered in vzel dva topa. Mihelson je pa udaril na puntarje z vso svojo konjico, jih je razgnal v jednem trenutku, vzel nazaj svoja topa in z njima poslednjega, ostalega Pugačova po njegovem razbitju pod Troicko, pobil na mestu do šest sto mož, ujel do pet sto in gonil ostale nekoliko vrst. Noč je naredila konec zasledovanju. Mihelson je prenočil na polji bitke. Drugi dan je dal v povelji strog ukor četi, zgubivši svoja topa, in jej je vzel gumbe in našitke, dokler si jih ne zasluzijo. Četa ni čakala, da je poravnala svojo nečast.

(Dalje prih.)

čevje, v „refugium omnium pauperum studiosorum“. In kaj menite, kaj je s temi duševnimi revčki v Kočevji? Ti so navadno pravi duševni velikani proti Kočevskim dijakom in vsi izvrstno izhajajo, vsaj dokler so v Kočevji; da se jim pozneje zopet slabo godi na višji gimnaziji, je pač jasno. Kajti v Kočevji se jim pač ni treba mnogo učiti; svoj prvi red dobodo, ali kaj znajo ali ne, to je vse jedno. Glavna in jedina stvar, ki pride tu v poštev, je število učencev; vse drugo pride samo po sebi, kakor Bog hoče in —.

Kako se dijaki za prvo šolo love, to je unicum v vsej Avstriji. Pošilja se koncem vsakega šolskega leta okrožnice vsem ljudskim učiteljem po Kočevskem ter se rote pri živem Bogu, naj spodbujajo mladino k obilnemu ustupu na Kočevsko gimnazijo ter naj starišem razkladaajo, da jim ne bode treba ničesar potrositi za njihove sinove, da dobodo obleko, knjige, stanovanje in vse, kar potrebujejo zastoj, pozneje pa še štipendij Stampfl. Tako se dela samo „wegen der guten deutschen Sache“.

Če pa to še ne zadostuje, tedaj se pošiljajo reklame v nemške časnike, kjer se hvali izvrstno podnebje in lepo lego Kočevske dežele, in vabi nemške očete, naj pošiljajo svoje nemške sinove na nemško gimnazijo v nemško Kočevje!

A če tudi to še ne zadostuje, tedaj mora pa vzeti kak „veščak“ o počitnicah potno palico v roko ter iti „hausirac“ in loviti učencev po daljnem, širokem svetu! Na ta način jih je nekdo že nekaj „prihausiral“. Hilf, was helfen kann!

Dobro! Potrebno število učencev smo srečno nalovili. A zdaj je treba te učence tudi držati, da zopet ne uidejo. Najprej moramo biti z njimi dobri in prijazni. Bog ne daj, da bi se kedaj na koga zadržali, kakor imajo navado čemerikasti profesorji! To bi lahko našega nadepolnega učenca tako ostrasil, da bi jo popihal, kar pa Bog ne daj. Število je število! Drugič moramo biti milostni pri klasifikaciji. Če odpre dijak le jedenkrat v letu usta, mora dobiti prvi red. Vse tedaj izhaja. To so izvrstni uspehi na papirji, zavod je „eine Musteranstalt“. O britka ironija! Mundus vult decipi — ergo: živela Kočevska gimnazija! A dijaki morajo tudi živeti. Zato skrbi dijaški podporni zalog, kateri bi se po nemški nikakor ne smel zvati „Unterstützungsverein“. Iz tega podpornega društva, kateremu je glavni podpornik nemški „Schulverein“ na Dunaji, dobivajo učenci vse, česar jim je treba: denar za upisnino, vse šolske knjige in knjižice, obleko, luč, stanovanje, hrano, sploh vse, kar je človeku treba za življenje. No, proti temu ne bi bilo nič ugovarjati, to bi bilo jako človekoljubno delo, ko bi se podpirali zares ubogi in pridni učenci, kakor se godi na vseh drugih zavodih po vsej Avstriji. A tukaj se deloma podpirajo znani lenuhi in potepini, od katerih ni nikdar ničesar pričakovati, da, plačuje se jim celo šolnina, če dobi kako kljuko. Plačati mora društvo takemu lenuhu vse, kar želi, drugače preti s svojim izstopom iz gimnazije. Zgodilo se je že čestokrat, da je odbor tega društva kakemu lenemu dijaku kako prošnjo odbil. A ko je dijak vsled tega koj drugi dan izostal, poslali so hitro ponj, dovolili mu podporo, katero je prosil in obljubili mu, da ga bodo z vsem preskrbovali, česar mu bode treba. Da takemu učencu ni do učenja, je pač jasno; njemu in njegovim starišem — krošnjarjem je samo do tega, da se vsa leta v Kočevji dobro pita, potem pa hajdi s trebuhom za kruhom in s krošnjo na hrbtu prodajat po svetu pomeranče in fige in sleparit z „hoch“ in „nieder“. Za kaj boljšega tak učenec tako ni. Mnogo takih lenuhov ponavlja četrti razred prostovoljno, kajti tukaj se jim izvrstno godi. In take učence podpirati in pitati, to se pravi izrežati dvojilive elemente, ki s časom postanejo lahko celo nevarni človeški družbi.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. marca.

Državni zbor bode odslej do velikonočnih počitnic, ki se začno dne 28. t. m. imel vsak dan sejo. Za generalno debato mu bode vendar preostajalo le štiri dni, ker ima poprej rešiti še neke druge važne zadeve. — Predloga ob odpisu gališkega zemljiško-odveznega dolga rešila se bode do velike noči v odseku, po praznikih pa pride v zbornici na vrsto, če se bode videlo, da je zanj moči dobiti večino.

Vlada še sedaj ni odgovorila na izjavo škofov gledé **verske šole** in najbrž še tako hitro odgovorila ne bode. Konservativni listi se pa največ tolažijo v tem, da se Gauč ni takoj odločno izrekel proti verski šoli, da je torej vlada pripravljena s konservativci o tem dalje pogajati se. Iz tega sklepa, da konservativni poslanci lahko z dobro vestjo glasujejo za odpis gališkega zemljiško-odveznega dolga. Nekateri konservativni listi se obnašajo, kakor bi bili verske šole gotovi. Nam se pa vendar dozdeva, da sami neso tako preverjeni, da jo dobodo, temveč hočejo le nekako omogočiti konservativcem glasovanje za odpis gališkega zemljiško-odveznega dolga. Nemški konservativni vodje se boje razrušiti sedanjo večino, ker ne vedó, kaj za njo pride, in se zatorej hočejo udati v poljske želje.

Madjarska liberalna glasila zagotavljajo, da bode nova **ogerska** vlada le nadaljevala Tiszino politiko in da na zblizanje mej vladno stranko in zmerno opozicijo ni misliti. Opozicijski listi pa mislijo, da se bode v kratkem razmerje strank v ogerskem parlamentu precej premenilo. Zmerna opozicija in vladna stranka se bodeda v kratkem spojili. Židje bodo ves svoj upliv porabili, da se prepreči zjedinenje vladne stranke z zmerno opozicijo, katera ni posebno naklonjena židovstvu.

Vnanje države.

Predsednik skupščine **srbske** je hitro odpotoval domov, ker se bode prenovilo ministerstvo. Gotovo pa nekda vendar ni, da bi ustopil v ministerstvo, ker regentstvo nič prav ne mara zanj. — Vlada bode kmalu skupščini predložila nov cerkveni zakon in načrt nove organizacije vojske. S cerkvenim zakonom se bodo razveljavili zakoni, katere je bila sklenila naprednjaška večina, zakoni, ki so preveč omejevali svobodo cerkve in so bili prikrojeni preveč po zakonih zapadnih držav, kjer so razmere mej državo in cerkvijo vse drugačne nego v Srbiji.

Liberalna glasila so jako nevoljna, da hočejo **Bolgari** proglasiti nezavisnost. Židje se namreč boje velike evropske vojne, ki bi utegnili potem nastati in bi najbrž tudi njim škodovala. Cena vrednostnih papirjev bi pala in zgubili bi na milijone. Zato pa piše nek Dunajski list, ki je dosedaj v nebo povzdigoval Stambulova in tovariše, da Bolgari neso vredni simpatij Evrope, če res mislijo proglasiti nezavisnost. Mi ne odobrujemo politike sedanjih mogotcev, a vemo, da bi proglašenje nezavisnosti Bolgarske bilo posledica one bolgarske politike, katero so toliko proslavljali židovski listi. Bolgarija se iz sedanjega neznosnega stanja drugače pomagati ne more, kakor da se približa Rusiji, ali pa proglasi nezavisnost, naj potem pride kar koli. Če bode zaradi Bolgarije prišlo do evropske vojne, ne bodo tega toliko krivi Bolgari, nego oni, ki so jih hujskali vedno proti Rusiji, kajti tudi tukaj se zna urésničiti prislovica: kdor veter seje, vihar žanje.

Windthorst je nameraval pri posvetovanji o budgetu za bogočastje v **pruske** zbornici poslancev obširno osvetliti cerkvene razmere, pa je to opustil glede na negotov politični položaj. Stari vodja katoliškega centra je jako previden mož. Počakati hoče, kako se bode premenil položaj, da bode po tem uredil svoje postopanje. Katoliški centrum je najmočnejša stranka v državnem zboru in more torej mnogo doseči, če svoje postopanje prav uravna.

Holandska vlada je predložila načrt zakona o podaljšanju službene dolžnosti milice za jedno leto. Predloga se opira na to, da vse države v Evropi pomnožujejo svojo vojsko. Misli se, da bode temu načrtu v kratkem sledil nov zakon, s katerim se bode uvela občna vojaška dolžnost.

Domače stvari.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredilo je v torek zvečer gosposdu deželnemu predsedniku baronu Winklerju serenado. Jako krepki zbor pod vodstvom g. Piankega pel je tri zборе: „Kranjc tvoja zemlja je zdrava“, „Popotnik“, „Slovanska pesem“ in naposled cesarsko pesem. V „Popotniku“ in „Slovanski pesmi“ odlikoval se je zopet g. Meden s svojim krasnim tenorjem. Po končani serenadi zaorili so živio- in slavakliči. Mej petjem šla je deputacija društva (podpredsednik Dražil, tajnik Slatnar in odbornik Kaučič) poklanjat se deželnemu predsedniku baronu Winklerju.

— (Za „Mir“) je po Ljubljani nabral gospod Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“ in deželni poslanec, 120 gld.

— (Slavjanskij) priredil je v Zagrebu v ponedeljek peti koncert. Dvorana bila je zopet polna. V torek bil je poslednji koncert, pri katerem je Slavjanskega družba mej drugim tudi pevala znano hrvatsko pesem „Liepa naša domovina“ in pa srbsko narodno pesem: „Djevojka se u Drenovcu kupa“. — V Karlovcu, kjer je Slavjanskij pel v pravoslavni cerkvi, poklouilo mu je mesto srebrn venec.

— (Iz Zagreba:) Slavjanskega poslednji koncert končal je z velikansko ovacijo. Sokolska dvorana bila je zopet dubokom polna in vse točke odobravalje so se s frenetičnim priznanjem. „Liepa naša domovina“ morala se je trikrat ponavljati in Slavjanskij je pri vsaki točki dodajal druge, tako slavno pesem „Ej uhne“ in dražestno „Kak na gore kalina“. Isto ploskanje in odobravanje izzvala je srbska pesen: „Djevojka se v Drenovcu kupa.“ Koncem koncerta bila je oduševljenost nepopisna. Dečke pevce in Olgo Slavjanskajo nesli so na rokah iz dvorane. Pred dvorano pa so izpregli konje in samotnej peljali Slavjanskega mej neprestanimi živio-klici v hotel. — Slavjanskij koncertuje 22. marca v Sisku, dne 28. v Vinkovcih, dne 31. marca in 1. aprila v Oseku.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj bila je „ljudska“ predstava z nižano ustopnino. Burka „Pojdimo na Dunaj!“ igrala se je isto tako živahno in izborna, kakor zadnjič in vzbujala mej občinstvom neprestani smeh. Gledališče bilo je srednje obiskano.

— (Muzejsko društvo) bode imelo v soboto, dne 22. marca ob 6. uri zvečer, v bralni sobi Rudolfinuma shod. Predaval bode g. profesor Anton Kaspert: „Valvasor kot povestnik“. Pristop je prost.

— (Novo društvo.) Pravila Zagorskega telovadnega društva „Sokol“ je deželna vlada potrdila.

— (Bolniško in podporno društvo pomočnih uradnikov za Kranjsko.) Poziv na prekoredni občni zbor, ki se bode vršil v soboto, dne 22. marca 1890. l., ob 8. uri zvečer v Mikuzevi krčmi, Kolodvorske ulice št. 3., pri katerem se bode le o preuredbi društvenih pravil sklepalo. Ker je v zmislu § 33. dr. pr. občni zbor le tedaj sklepčen, ako je pričujočih najmanj 15 društvenikov, se gg. društveni člani uljudno prosijo, naj se omenjenega zborovanja polnoštevilno udeleže.

— (Za črnimi osepnici) umrl je včeraj konjač v Trnovskem predmestju. To je sedaj že drugi smrtni slučaj za to boleznijo, ki se je iz Celja semkaj zanesla.

— (Grozen umor.) Včeraj zjutraj ob 1/2 7. uri našli so prebivalci na Vozarski poti hiš. št. 5, 35-letno Marijo Poznik, ženo vrtnarja in hišnega posestnika mrtvo. Prerezan jej je bil vrat skoro popolnoma, da se je glava le še hrbitišča držala. Doma je bilo dvoje otrok, jeden osem, drugi šest let star. Izmed drugih sostanovalcev v hiši ni nihče ničesar opazil, vender so morilec hitro prišli na sled. Proti 1. uri po polnoči razgrajal je v kazinski kavarni 35-letni vrtnar Anton Poznik, razbil posode za kacic 7 gold., in divjal tako, da so ga mestni redarji le z velikim naporom ugnali in priveli v stražnico na rotovž. Ko so ga preiskavali, našli so pri njem krvav tolminski nož in 30 gold. denarja. Ker se je zjutraj zaznalo, da so njegovo ženo našli mrtvo, poslali so, ker je Anton Poznik jako zmedeno govoril po mestnega zdravnika dr. Illnerja. Le-ta ga je preiskal in uprašal, je li on sam svojo ženo umoril. Poznik se odgovoril: „Samo malo sem potegnil z nožem, še ne vem, ali sem jo zadell, ali ne!“ Ko mu je dr. Illner rekel: „Zdaj je vaša žena mrtva!“ odvrnil je: „Hudičevega olja mi je hotela dati piti, potem sem pa šel in hotel iti pod posavskim mostom v Ameriko!“ Na druga vprašanja odgovarjal je še bolj zmedeno, tajil pa odločno, da bi bil on ženo umoril in jo zavlekel na dvorišče. Ker je Anton Poznik hud pijanec in se sme soditi, da je že večkrat in tudi sedaj imel „delirium tremens“, ker je tudi epileptičen, odredil je dr. Illner, da so ga odpeljali na opazovalni oddelk v deželni bolnici. Domneva se, da je Poznik svojo ženo, ker mu ni hotela dati denarja, včeraj zjutraj mej 12. in 1. uro po noči z nožem napal, jej vrat prerezal in jo potegnil na dvorišče, sam pa potem odšel v kazinsko kavarno, kjer so ga prijeli. Poznik bil je sicer delaven človek, žena pa je prodajala zelenjavo na mestnem trgu, imela sta kos barja, in bila sploh v ugodnih gmotnih razmerah. Danes je bil sodnijski ogled v mrtvašnici pri sv. Krištofu, kamor so prenesli umorjeno Marijo Poznik.

— (V Ameriko) odpeljalo se je v torek zopet 38 osob. Bili so vsi iz Litijskega okraja. Sploh pa jih odhaja skoro vsak dan po 6—10 in tudi več osob in izseljevanje vrši se že v opasnih dimenzijah. Dežela izgublja najboljše delavne moči in v tolikem številu, da to ne more ostati brez posledic v narodno-gospodarskem oziru.

— (Velika nezgoda.) Grof Ivan Drašković priredil je bil v torek popoldne na svojih posestvih pri Pečuhu lov na sluke. Mej lovom sprožila se je nepričakovano puška za grofom korakajočega gonjača in ves strel šel je grofu v levo stran. Poslali in brzojavili so po zdravnike v Pečuh, Gradec in Dunaj, a ni nobenega upanja, da bi tako težko ranjeni grof ostal pri življenju.

— (Iz Pazina) poslal nam je tamošnji dobroznani slikar in podobar gosp. Ivan Gosar naslednji popravek: „Slovenec“ z dne 14. t. m. prinesel je mej dnevnimi novicami vest, da sem jaz za mrtvoudom umrl. Tej vesti jaz odločno oporekam, ker hvala Bogu še živim in sem popolnoma zdrav na veliko jezo istrskim šarenjakom in nemškutarjem in uživam v polni meri naklonjenost častite duhovščine slovenske in hrvatske, kakor tudi vsega slovanskega prebivalstva. Kot pošton Slovenec in izdelovatelj slik in podob priporočam se tudi nadalje slavnemu občinstvu, posebno pa prečastiti duhovščini.

— (V novi odbor pevskega društva „Lira“ v Kamniku) so bili v občnem zboru dne 15. t. m. izvoljeni sledeči gospodje: Martin Novak predsednikom; Alojzij Vremšak, podpredsednikom; Ljudevit Stiasny, tajnikom; Anton Arigler, blagajnikom; Fran Stele, pevovodjo; Anton Stadler, pevovodje namestnikom; Janko Pohlin, arhivarjem.

— (Celjsko učiteljsko društvo.) Iz Celja se nam piše: Učiteljsko društvo Celjsko vrlo napreduje. Veselo delovanje se je poprijelo njegovih članov in novo življenje klije mej njimi. Letos je že zborovalo trikrat. Radostno konstatujemo, da je vsaka seja bila prav živahna, ter slednja bila tudi bolj obiskovana. In tako je prav! Resni so nam, učitelji slovenski, dnovi in složno nam je postopati, da uspešno vztrajamo na braniku svoje časti in svojih pravic! — Letos čaka uč. društvo Celjsko i častna naloga, da dostojno vsprejme o Binkoštih „Zavezo slov. uč. društev“, ki bode zborovala takrat v starodavnem mestu ob divnej Savinji. V ta namen se že pridno deluje. Poseben slavnostni odbor izmed društvenih članov je za to odbran. Za društveno leto 1890. izvoljen je uč. društvu Celjskemu odbor, ki sestoji iz naslednjih gospodov: Anton Brezovnik, predsednik; Anton Petriček, njega namestnik; Boštjan Kregar, blagajnik; Ivan Stukelj, tajnik; Jožef Stritar, pevovodja; Armin Gradišnik in Valentin Jarc, odbornika. Odbor le ta nam je porok, da bode društvo i v bodoče krepko uspevalo, da, še bolje cvelo nego dosihdob — na žalost nekaterikom, ki že dolgo za mán čakajo smrtnega dne vrlaga učit. društva Celjskega. — — — Eppur si muove.

— (V Kropi) so te dni tamošnjega poštarja Jelenca zaradi poneverjenja zaprli. Primankljaj znaša okolu 3000 gld. Govori se, da je v to defraudacijo zapleten nek višji poštni uradnik, ki je vedno imel denarnih opravi z nekaterimi poštarji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Velike Lašče 19. marca. Občina Veliko-Laška imenovala gospoda deželnega predsednika barona Winklerja povodom njegove desetletnice častnim članom.

Dunaj 19. marca. Pri današnjih volitvah v mestni zbor v tretjem razredu prodrl so v notranjem mestu in v Leopoldstadtu liberalni kandidati z veliko večino, vsi drugi okraji volili so protisemitske kandidate. Protisemitje pridobili so okraja Wieden in Neubau. Najhujša borba bila je v tretjem okraju (Landstrasse), kjer je bil izvoljen dr. Lueger s 1901 glasom proti 1316 glasom, katere je Dittes dobil. Na „Alsergrund“ izvoljen pater Latschha s 1198 glasovi proti 1043, katere je dobil liberalni kandidat, rokovičar Flamm. Prištaši Luegerjevi izpregli so, ko je bil izid volitve znan, konje in posadili Luegerja v voz in ga peljali v Dreherjevo pivarno, kjer so zmago praznovali. Policija spremljala je voz, da se je vzdrževal red mej množico, na tisoče broječo.

Dunaj 19. marca. Češki namestnik, grof Thun odpotoval je v Opatijo.

Berolin 19. marca. Ostavka Bismarckova včeraj popoldne še ni bila vsprejeta. Nihče ne dvomi, da bi se ne vsprejela. Govori se, da jo bode danes objavil „Reichsanzeiger“.

Da bi se kaj premenilo v državnih naredbah, na to se niti ne misli, državni kancelar se bode torej zopet imenoval. Oseba, katero ima cesar v mislih, se nekda še ni izrekla, vsprejme li to mesto, ali ne. Bismarckova prošnja za ostavko je kratka in utemeljena le s telesnim stanjem od starosti zavisnim.

Kolonj 19. marca. „Kölnische Zeitung“ poizvedela je iz Berolina, da je cesar odstop kneza Bismarcka iz vseh državnih uradov odobril in da je general Caprivi določen Bismarckovim naslednikom.

Peterburg 19. marca. Razvun „Grazdanina“ trde vsi drugi listi, da bode ostavka Bismarckova ugodno uplivala na mejnarodni položaj. „Novosti“ pričakujejo, da se bode nemška politika temeljito predrugačila, na korist Nemčiji sami, kakor tudi celi Evropi. Tukajšnje „Vjedomosti“ pišejo: Hegemonija Nemčije brez Bismarcka je nemogoča, tudi tripel-alijanca ne more več obstati. „Brez Bismarcka bode Nemčija zastavica. Rusija mora sedaj brez odlašanja očvrstiti svoj položaj, za kar je krepka narodna politika prvi pogoj.

Pariz 19. marca. Vsi listi pišejo o nemški kancelarski krizi. „Republique Française“ spravlja ostavko v zvezo z Berolinsko konferenco in ne vidi v tem nobenega vznemirjajočega znamenja; to pa je gotovo, da dobroznannemu faktorju, volji Bismarckovi, nasleduje skrivnostni faktor. „Estafette“ misli, da je vsled ostavke Bismarckove zopet mogoče, da se car in nemški cesar približata. Mnogi listi opominjajo Francosko, da bodi zaradi negotovosti dogodkov, previdna.

Berolin 20. marca. „Norddeutsche Allgemeine“: V časnikih in parlamentarnih krogih imenuje se sedaj soglasno Caprivi, ki bode naslednik Bismarckov kot državni kancelar in ministerski predsednik. „National-Zeitung“, „Vossische“ in „Berliner Tageblatt“ jednodušno pravijo, da bode Caprivi nadaljeval tradicije Bismarckove gledé trojne zveze in mirovne in zmerne politike.

London 20. marca. Ker so rudniški delavci delo ustavili, je sedaj samo 400 vagonov premoga v Londonu, danes došla sta samo dva vlaka s premogom. Bati se je, da bode premoga zmanjkalo.

Razne vesti.

* (Iz Lvova) se piše, da znašajo troški za znano veliko pravdo v Vadovicah, kjer so bili obsojeni sleparski izseljevalni agentje in gonjači, 24.000 gld

* (Čuden svetnik.) Vojvoda Sommersetski poročil se je v drugič z neko žensko, katere rod-bina ni bila tako imenitna kakor prejšnje Vojvoda bil je neizmerno prevzet in je jako strogo držal na etiketo. V medenih tednih objela ga je njega nevesta in poljubila na usta. „Madama“, dejal je vojvoda hladno, oslobodivši se nje objema, „moja prva žena bila je rojena vojvodinja Percy, — pa kaj takega si proti meni ni dovolila.“

* (Grozna osveta.) V Logansportu v državi Indiana prosila sta dva mlada moža imenom Davis in Hill za roko dveh mladih deklet, Lucinde Brooks in Ide Askew. Toda oba sta bila odbita. Zaradi tega namenila sta se nad njima maščevati. Povabila sta deklici na sprehod in obedovali so vsi štirje skupaj v neki gostilni. Mej obedom primešala sta arsenika šampanjcu v kozarca, iz kojih sta gospici pili. Lucinda umrla je takoj, Ida bori se še s smrtnjo. Morilca, katera se nista kar nič branila, so prijeli.

* (Mlada velikanka) umrla je v Wendsch-Bachholz na Pruskem, stara 8 let in 10 mesecev na neke vrstne bolezni. Navzlic svoji mladosti tehtala je že blizo 200 funtov in tudi duševno prekašala svoje součenke in pomagala doma pri vseh gospodinskih delih. Neslo jo je 10 mož in rakev je bila 2 metra dolga.

* (Skrajna pozabljivost.) Nekemu tovarniškemu delavcu v Špandavi prigodila se je neprikljika, da je pozabil dan svoje poroke. Določili so jo na neko soboto. To soboto pride omenjeni delavec kakor navadno v svoji delavniški obleki v tovarno in jame delati. Proti poldnevni dobi telegram od svoje neveste, katera ga je s svojimi rodovinci in z drugim osobjem v Štettinu željno pričakovala in opomnila njegove obljubljene dolžnosti. Stoprv sedaj spomnil se je ženin in nemudoma se se podal iz delavnice, se praznje preoblekel in popeljal v Štettin, kjer je s svojim prihodom potolažil obupano nevesto in njene stariše. Poroka se je potem brez ovir praznovala mesto v soboto — v ponedeljek.

Bratje „Sokoli“!

Jutri zvečer ob 8. uri je v telovadnici prva skupna vaja za veliko svečano javno telovadbo, katero priredi društvo na velikonočni ponedeljek v redutnej dvorani.

Vsi oni bratje Sokoli, kateri bodo pri tej predstavi sodelovali, blagovolijo naj v polnem številu udeležiti se vaje.

Ljubljana, dne 20. marca 1890.

Odbor „Sokola“.

Zahvala.

Nekateri gospodje člani društva „Slavca“ bili so toli prijazni ter so povodom koncerta slavnega pevskega zbora Dimitrija Aleksandroviča Slavjanskega Agrenjeva dne 6. in 7. t. m. velikodušno prevzeli rediteljstvo v koncertni dvorani. Za ta čin ljubeznivosti izrekam gg. članom „Slavca“ in vrlemu „Slavcu“ svojo najtoplejše zahvalo.

V Ljubljani, dne 10. marca 1890.

Anton Trstenjak.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

19. marca.

Pri **Slonu**: Dr. Namorš z Jesenic. — Goll iz Gradca. Šerko iz Cerknice. — Morgenstern iz Bele cerkve. — Riegel, Dr. Riegel iz Prage. — Grossel iz Beljaka. — Storn iz Trsta.

Pri **Malič**: Tempes, Müller, Essinger, Schab, Weil z Dunaja. — Fleischer iz Prage. — Pfeifer iz Leskoveca. Weidlich z Dvora.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Inglić iz Idrije. — Peterffy iz Celja.

Pri **južnem kolodvoru**: Artl iz Gostinnega. — Dr. Mayer iz Linca. — Schmitz iz Opatije.

Pri **Bavarskem dvoru**: Jagodic iz Kamnika. — Drobnič iz Št. Jurija.

Umrli so v Ljubljani:

17. marca: Fran Kokalj, učitelj sin, 2 leti, Na Bregu št. 16, za jetiko.

18. marca: Marija Poznik, vrtnarjeva žena 44 let, Vožarski pot št. 5, za krvavenjem. — Matevž Joras, posestnik, 39 let, Cesta na loko št. 4, za kozami.

19. marca: Meta Brunčič gostija, 73 let, Krakovski nasip št. 10, za oslabiljenjem. — Tine Matajcek, pomožni uradnik, 50 let, Cesarja Jožefa trg, št. 2, za rakom.

20. marca: Katar Turšič, delavčeva hči, 2 leti, Opekarska cesta št. 15, za vnetjem sapnika.

V deželnej bolnici:

17. marca: Jernej Smrekar, gostac 73 let, za plućnico. — Florjan Pavlič, čevljar, 70 let, za plućnico. — Mihael Mohorč, delavec, 34 let, za plućnico.

19. marca: Martin Hren, gostac, 83 let, za spridenjem jeter.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. marca.	7. zjutraj	728.1 mm.	4.6° C	brevz.	jas.	6.00 mm.
	2. popol.	725.8 mm.	8.4° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	721.8 mm.	6.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.
19. marca.	7. zjutraj	720.8 mm.	7.0° C	brevz.	obl.	2.40 mm.
	2. popol.	723.8 mm.	11.0° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	726.3 mm.	5.9° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 6.5° in 7.9°, za 3.0° in 4.3° nad normalom.

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam ob bolezni in smrti preljubljenega sina, oziroma brata in svaka, gospoda

Med. Univ. dra. Frana Božič-a

sočutje svoje izražali ter tako izredno mnogoštevilno z vseh krajev doline prihiteli odlikovati s prisotnostjo svojo dragega nam pokojnika na zadnjem potu, osobito pa slav. zdravniškemu društvu kranjskemu, službenim gg. tovarišem pokojnikovim, Poddraške čitalnici itd. na darovanih prekrasnih vencih, kakor tudi šolske mladeži, občinskemu odboru Poddraškemu, cenjenemu učiteljstvu in gg. pevcem, — kratko: vsem, ki so nam v prejšnjih trenutkih kakorkoli jačili in krepili od bolezni upognjenega duha, izreka mojem najiskrenejšo zahvalo.

V Podragi, dne 18. marca 1890.

(238)

Rodbina Božič-eva.

Loterijne srečke 19. marca.

V Brnu: 79, 13, 53, 85, 69.

Dunajska borza

dne 20. marca t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 87.45	gl. 87.15
Srebrna renta	87.65	87.15
Zlata renta	109.90	109.55
5% marcna renta	102.30	102.10
Akcije narodne banke	933.10	930.10
Kreditne akcije	309.75	309.25
London	119.35	119.50
Srebro	—	—
Napol.	3.43 1/2	3.45
C. kr. cekini	5.62	5.62
Nemške marke	58.50	58.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	132 gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	101	20
Ogerska papirna renta 5%	97	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gl.	185
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	149
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	—

Zahvala.

Prisrčno zahvalo izrekava vsem onim, ki so na katerikoli način skazali svoje sočutje mej boleznijo in pri britki izgubi prezgodaj umrle drage soproge, oziroma matere, gospe

Marije Šinkovec roj. Remic

posebno pa slavnemu bralnemu društvu in drugim za darovane krasne vence, gg. pevcem slavne narodne čitalnice za ganljivi nadgrobnički, dalje vsem častitim meščanom, ki so jo blagovolili nositi in pri pogrebu svetiti ter vsem p. n. gg. uradnikom, prijateljem in znancem, njihovim gospe in mnogostevilnim spremljevalcem ranjce k zadnjemu počitku.

V Idriji, dne 18. marca 1890.

(139)

Žaluoja ostala.

Najboljša

Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno pomladno in poletno moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dolgosti 3.10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne (9)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izbiri: s svilo pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovec in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, predpisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukanca za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-b'aga itd. itd.

Za dobro blago, natančno uzorcu odgovarjajočo in točno doposiljatev se jamči.

Uzorec zastoj i franko.

J. Pserhofer-ja

lekarna na Dunaji,

Singerstrasse št. 15

„zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice imenovane, zaslužujejo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici jako mnogo boleznij, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo.

Ze mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila.

Od teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6

škatljicami 1 gl. 5 kr., pri nefrankovane pošiljki po povzetju 1 gl. 10 kr.

Ce se naprej pošlje denar, velja s poštne prosto pošiljati: 1 zavoje kroglic 1 gl. 25 kr., 2 zavoje 2 gl. 30 kr., 3 zavoje 3 gl. 35 kr., 4 zavoje 4 gl. 40 kr., 5 zavojev 5 gl. 20 kr., 10 zavojev 9 gl. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski počrk J. Pserhofer in sicer v rdeči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju i. t. d. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gl. 20 kr.

Prašek proti potenju nog, cena škatljice 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti spridenemu želodcu, 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju i. t. d. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljko 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gl.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam, oteklina i. t. d. 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti vsem posledicam slabega prebavljenja. 1 paket 1 gl.

Razen takaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznane tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe.

Pošiljke po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljki zneska, večje pa tudi proti povzetju. (107—5)

Ce se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poština dosti nižja, nego pri pošiljkih s povzetjem.